

Włodzimierz Wojciechowski

Siciny, pow. Góra

Informator Archeologiczny : badania 3, 56-57

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W dalszym ciągu obiekt dostarcza ceramiki z fasy AB kultury pucharów lejkwatych. Towarzyszą jej dość liczne szabytki krzemienne. Brak przedmiotów z kości i rogu.

W sumie badania tegoroczne objęły 10 odcinków o wymiarach 5 x 5 m /zakńczono eksplorację siedmiu z nich/.

W bieżącym roku w północno-wschodniej części stanowiska natrafiono na kilkuwarstwowy bruk z kamieni polnych, a w jego obrębie - na palenisko. Występowało tu wyjątkowe zagęszczenie szabytków - głównie krzemiennych.

Choć tym na stanowisku 1A nie udało się odkryć żadnych innych obiektów, które mogłyby bliżej określić jego charakter.

Zabytki ze stanowiska 1A pozostają w Polsce unikatowym zespołem materiałów z fasy AB kultury pucharów lejkwatych. Usupelniają one problematykę omentaryjską możliwością uzyskania szeregu nowych danych na temat chronologii i genesy kultury pucharów lejkwatych.

SICINY, pow. Góra

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził dr Włodzimierz Wojciechowski.

Finansował Uniwersytet Wrocławski. Piąty sezon

badań. Osady z okresów neolitu, halsztatu i

wczesnego średniowiecza.

Tegoroczne badania koncentrowały się na terenie przylegającym od południa do istniejącej tu żwirowni. Przebadano obszar o powierzchni 300 m². Na odcinku tym odsłonięto, pod warstwą orną.

silnie przemieszaną warstwę kulturową o miąższości wznoszącej się z północy na południe /0,05 m - 0,25 m/. Prawdopodobnie spłynęła ona z wyższych osłóci wzniesienia, gdzie warstwy takiej nie stwierdzono. Zawierała materiał neolityczny /grupa brzesko-kujawska kultury lendzielskiej, kultura amfor kulistych/, materiał kultury łuzyckiej, kultury przeworskiej z okresu późnolateńskiego /1/ i wczesnośredniowieczny. Stwierdzono tylko jeden obiekt neolityczny /prawdopodobnie palenisko/ oraz kilka śladów po słupach domu słupowego nr 4 /kultura amfor kulistych/. Nie odsłonięto dalszych obiektów osady ludności grupy brzesko-kujawskiej kultury lendzielskiej, co może wskazywać na to, iż osada ta zajmowała przestrzeń leżącą na wschód od żwirowni.

W najdalej na zachód wysuniętym odcinku wykopu natrafiono na obiekt związany z nieznaną dotąd fazą zasiedlenia tego stanowiska, a mianowicie z okresem wczesnośredniowiecznym /VII-IX wiek/. Jest to prawdopodobnie rumowisko spalonego domostwa. Datuje je ceramika. Osada wczesnośredniowieczna znajduje się na zachód od żwirowni i wydaje się, iż leżała też na zachód od osad neolitycznych.

Badania stanowiska zostały zakończono.